

РЕШЕНИЕ

№ 1169

гр. София, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20211110213462 по описа за 2021 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С наказателно постановление № 1790/2020 от 01.09.2020 г., издадено от началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ в Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ към ЦМУ, Агенция „Митници“, на ИВ. ТР. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1527.60 лева за извършено административно нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС, изразяващо се в това, че на 29.03.2019 г., около 02.30 часа, в гр. *****, на ул. „Ф.“ и ул. „Л.С.С.“ е държал в лек автомобил марка „Фиат“ с рег. № ***** акцизни стоки – общо 5.025 кг. нарязан тютюн без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ (електронен административен документ), или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. С НП на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС е отнет в полза на държавата предметът на административното нарушение – 5.025 кг. нарязан тютюн.

Срещу така издадено наказателно постановление е подадена жалба от

санкционираното лице ИВ. ТР. Д., с която се иска неговата отмяна. Твърди се, че жалбоподателят не е имал време да провери какви действия следва да предприеме във връзка с намерения тютюн, като не е осъществил изпълнителното деяние на вмененото му административно нарушение. Изложено е, че деянието не е извършено виновно. По изложените съображения, от съда се иска да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно. Претендират се направените по делото разноси.

В хода на съдебното производство процесуалният представител на жалбоподателя поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. В допълнение се твърди, че не е налице държане на акцизната стока, доколкото не е налице продължително и волево упражняване на фактическата власт върху нея. Твърди се, че е допуснато нарушение в хода на административнонаказателното производство, доколкото в докладната записка липсва отбелязване, че при извършената проверка е съставен протокол по чл. 82 ЗМВР. Релевирани са доводи за наличието на противоречие в показанията на св. М., поради което същите не следва да се кредитират. Твърди се, че съставеният протокол за доброволно предаване не е годно доказателствено средство за удостоверяване количеството и качеството на предадената вещ. Изложени са съображения за допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 6 и чл. 10 от Наредба № 3 от 18.04.2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки.

Процесуалният представител на въззиваемата страна оспорва жалбата, като пледира за потвърждаване на обжалваното наказателно постановление. Твърди се, че нарушението е доказано по безспорен начин, като са спазени всички изисквания на материалния и процесуалния закон. Изложени са съображения, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 126б, ал. 2 ЗАДС, доколкото двойният размер на дължимия акциз се равнява на 1527 лева. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по делото.

Софийски районен съд, счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 7-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, както и становищата на страните, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН,

вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че са налице основания за неговото изменение в санкционната му част. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 29.03.2019 г., около 02.30 часа, св. Р.Р.М и Д. – полицейски служители при 06 РУ-СДВР, изпълнявайки служебните си задължения на ул. „Ф.“ и ул. „Л.С.С“ в *****, извършили проверка на лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“ с рег. № *****, в който се намирал ИВ. ТР. Д.. При извършване на проверката и на зададен въпрос от полицейските служители дали И.Д. държи в себе си вещи, притежаването на които е забранено от закона, Д. отговорил, че в багажника на автомобила има пресовка с кафява растителна маса – тютюн. При извършената проверка, служителите на СДВР установили, че в багажника на автомобила има растителна маса, която Д. предал с протокол за доброволно предаване.

С разпита на свидетели било образувано бързо производство на основание чл. 356, ал. 3 НПК – ЗМ № 15093/2019 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. № 7189/2019 г. по описа на СРП. В хода на разследването била изготвена физико-химична експертиза на приобщената по делото кафява растителна маса, от заключението на която се установява, че същата представлява нарязан тютюн, който може да се пуши без допълнителна индустриална обработка и попада в определението за тютюн за пушене (за лула и цигари) по смисъла на ЗАДС, като е годен за пушене и е с нето тегло 5.024.79 кг.

От заключението на изготвената в хода на разследването съдебно-оценителна експертиза се установява, че стойността на приобщения по делото тютюн е в размер на 1256.20 лева, а дължимият акциз за същия се ранява на 763.77 лева.

С постановление от 24.03.2020 г. на прокурор от СРП било прекратено наказателното производство поради несъставомерност на извършеното деяние по НК, като материалите по преписката били изпратени на митническите органи с оглед преценка за налагане на административно наказание на ИВ. ТР. Д..

На 08.06.2020 г. св. ПР. съставила АУАН № 1142/08.06.2020 г. срещу ИВ. ТР. Д. за извършено от последния административно нарушение по чл. 126, ал. 1 ЗАДС.

На 01.09.2020 г. началникът на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ в ГД „Митническо разузнаване и разследване“ към ЦМУ, Агенция „Митници“ издал НП № 1790/2020 от 01.09.2020 г., с което за описаното в АУАН административно нарушение, на ИВ. ТР. Д. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1527.60 лева, като на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС нарязаният тютюн бил отнет в полза на държавата.

Препис от НП бил връчен на ИВ. ТР. Д. на 23.08.2021 г., който в законоустановения 7-дневен срок подал процесната жалба, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите Р.Р.М и П.К; служебна бележка от отдел „Акцизи“ към Митница „Столична“; Заповед № ЗАМ-43/32-8734 от 07.01.2019 г. на директора на Агенция „Митници“, материалите по ДП № ЗМ 15093/2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. № 7189/2020 г. по описа на СРП; постановление на СРП от 24.03.2020 г. за прекратяване на образуваното наказателно производство; заключението на ФХЕ и заключението на СОЕ.

При направения анализ на събраните по делото доказателства настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка, която почти изцяло се припокрива с посочената такава в АУАН и НП, е безспорно доказана от събраните по делото доказателства. В този смисъл основен доказателствен източник се явяват показанията на свидетеля Р.Р.М, който заедно с колегата си Д.П е извършил процесната проверка на място на 29.03.2019 г. на лек автомобил марка „Фиат“ с рег. № *****, паркиран в гр. София, на кръстовището на ул. „Ф.“ и ул. „Л.С.С“. Свидетелят е категоричен, че при извършената проверка в багажника на автомобила е намерен процесният тютюн. Действително, предвид изминалия период от време св. М. няма спомен за подробности относно извършената проверка и в частност какви обяснения е дал на място И.Д., който е установен като водач на автомобила. От показанията на същия, както и тези на колегата му Д.П,

дадени в хода на образуваното наказателно производство по ДП № ЗМ 15093/2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр. пр. № 7189/2020 г. по описа на СРП се установява, че И.Д. е признал пред полицейските служители, че в багажника на автомобила си държи една пресовка кафява растителна маса – тютюн. В този смисъл е и изготвената по време на извършване на проверката докладна записка от Д.П., приложена на 35 от делото. Нещо повече, от съдържанието на протокола за доброволно предаване (л. 45 от делото) е видно, че И.Д. е вписал като обяснение, че е намерил тютюна до кофа за боклук до бежанците, като го е взел за жена му, която пуши.

Обобщавайки гореизложеното, съдът счита, че по делото по безспорен начин е установено, че И.Д. е държал в багажника на процесния автомобил тютюн с общо нето тегло 5.024.79 кг.

Съдът намира за неоснователни релевираните с жалбата и писмената защита на жалбоподателя възражения относно недоказаност на административнонаказателното обвинение. На първо място, съдът счита, че не е налице каквото и да е вътрешно противоречие в показанията на св. Р. М., което да обуславя извод за недостоверност на неговите показания. Фактът, че последният не си спомня къде точно в автомобила е седял жалбоподателят, не противоречи на твърдението му, че има спомен, че последният се е опитал да се скрие от тях, навеждайки се при преминаването им покрай него. Освен, че посочените факти не са логически противоречиви, както се посочи по-горе, у св. М. е налице липса на спомен за подробности при извършване на процесната проверка, което може да се обясни с изминалия период от време. Същевременно, показанията му не противоречат, а кореспондират с доказателствата, събрани в хода на проведеното от СРП разследване по образуваното наказателно производство.

Съдът счита, че непосочването в изготвената по случая докладна записка на обстоятелството, че е съставен протокол по чл. 82 ЗМВР, не представлява процесуално нарушение, още по-малко съществено такова, тъй като не е ограничено по какъвто и да е начин правото на защита на санкционираното лице. На първо място, служителите на МВР нямат задължение да вписват точно определени обстоятелства в докладната записка, в частност визираното от процесуалния представител на жалбоподателя такова. На следващо място, докладната записка представлява единствено писмено доказателство,

съставено в хода на образуваната полицейска проверка, но не и документ, с който се повдига конкретно „административно обвинение“ на нарушителя. В този смисъл е ирелевантно дали и какви обстоятелства са били отразени в докладната записка.

Съдът намира за неоснователно и възражението, че протоколът за доброволно предаване, с който жалбоподателят Д. е предал процесния тютюн на служителите на 06 РУ-СДВР, не удостоверява количеството и качеството на предмета на нарушението. Следва да се отбележи, че доброволното предаване на процесната акцизна стока правилно е било документирано чрез съставяне на протокол за доброволно предаване. Действително, в същия протокол не е посочено точно количество и качество на предадената вещ, но това обстоятелство няма как да бъде отразено в протокола за доброволно предаване, доколкото за изясняване на качеството и количеството на вещта са необходими специални знания. Именно в тази връзка в хода на образуваното наказателно производство е била назначена физико-химична експертиза, от заключението на която се установява, че изследваната тревиста маса представлява нарязан тютюн, който може да се пуши без допълнителна индустриална обработка и попада в определението за тютюн за пушене (за лула и цигари) по смисъла на ЗАДС, като е годен за пушене и е с нето тегло 5.024.79 кг. Липсва каквото и да е съмнение, че изследваната тревиста маса е именно предадената такава от жалбоподателя Д. с протокола за доброволно предаване. С оглед на това съдът счита, че по безспорен начин е установено както количеството, така и качеството на държаната акцизна стока.

Съдът кредитира и показанията на свидетелката П.К, която е актосъставител на процесния АУАН, като последният е изготвен на база на събраните по преписката писмени доказателства.

Съдът кредитира и заключението на изготвената СОЕ, от която се установява, че дължимият акциз за държаното от И.Д. количество тютюн е в размер на 763.77 лева.

Следва да се кредитират и останалите писмени доказателства, приети от съда, доколкото същите са относими към предмета на доказване по делото съгласно разпоредбата на чл. 102 НПК.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

При извършване на проверка на процесуалната законосъобразност на издадените АУАН и НП, съдът прецени, че същите отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността на административнонаказващия орган – Заповед № ЗАМ-43/32-8734 от 07.01.2019 г. на директора на Агенция „Митници“. С посочената заповед, съгласно разпоредбата на чл. 128, ал. 2 ЗАДС изрично са оправомощени лицата, които могат да съставят НП за извършени административни нарушения по ЗАДС, като сред тях са посочени и началниците на териториалните отдели „Митническо разузнаване и разследване“ в Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“. В конкретния случай обжалваното НП е издадено от началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ в Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ именно въз основа на горепосочената заповед. Материалната и териториална компетентност на актосъставителя на процесния АУАН произтича по силата на закона от разпоредбата на чл. 128, ал. 2 ЗАДС, според която АУАН се съставя от митнически орган, като актосъставителят П.К е „главен инспектор“ в „МРР Югозападна“, ГД „МРР“ към Агенция „Митници“.

Същевременно, АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове – АУАН е съставен на 08.06.2020 г., а обжалваното НП – на 01.09.2020 г., поради което последното е съобразено с всички изисквания на процесуалния закон. Законосъобразно в случая е съставен АУАН, независимо от прекратяване на наказателното производство, доколкото последното не е образувано или водено срещу И.Д., респ. няма доказателства постановлението за прекратяване на наказателното производство да му е било връчено и последният да се е запознал с него. В този смисъл е Решение № 3798 от 11.06.2021 г. по адм. дело № 3159/2021 г. по описа на АССГ, XX-ти касационен състав, в което е посочено: *„Нормата на чл. 36, ал. 2 предл. второ от ЗАНН не може да се тълкува разширително, а стриктно и изключенията касаят само хипотезите, в които наказаното лице е било субект и на наказателно преследване. В това му качество то е имало право и възможност да участва в производството по установяване на*

нарушението, в чието извършване е обвинен. Само и единствено в тези случаи може да се образува административно наказателно производство без приложен акт и то при условие, че съставите на наказателната и административно наказателната отговорност са напълно идентични и съответно отговорното лице е получило препис от прокурорския или съдебен акт. Идентично становище е застъпено и в Решение № 7095 от 09.12.2020 г. по адм. дело № 10315/2020 г. по описа на АССГ, XIV-ти касационен състав. В Решение № 5009 от 28.09.2020 г. по адм. дело № 5561/2020 г. по описа на АССГ, XII-ти касационен състав е застъпено следното становище: „В обобщение, нормата на чл. 36, ал. 2, предложение второ от ЗАНН, не може да се тълкува разширително и изключенията касаят само хипотезите, в които лицето е било субект на наказателно преследване, в това му качество то е имало право и възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е обвинено. Само и единствено в тези случаи може да се образува административно-наказателно производство без съставен АУАН и то при условие, че съставите на наказателната и административнонаказателната отговорност са напълно идентични и съответно отговорното лице е получило препис от прокурорския акт, от който да разбере в какво е обвинено.... Несъставянето на АУАН с оглед разгледаните му функции и значението му на правен акт, с който се повдига и предявява обвинение в извършване на административно нарушение, пряко негативно рефлектира върху правото на защита на наказаното лице“. Доколкото в настоящия случай И.Д. не е участвал лично в образуването на основание чл. 356, ал. 3 НПК наказателно производство, последното не е образувано срещу него и последният не е бил запознат с постановление на СРП за прекратяване на наказателното производство от 24.03.2020 г. (не са приложени и доказателства за връчване на препис по чл. 243, ал. 4 НПК), то законосъобразно административнонаказващият орган е дал указания за съставяне на АУАН по реда на чл. 36, ал. 1 ЗАНН. В този смисъл, административнонаказателното производство законосъобразно е било образувано със съставяне на АУАН, като нарушителят е бил запознат с инициерирането на такова производство срещу него, с което е гарантирано в пълна степен правото му на защита.

При извършената служебна проверка съдът не констатира наличието на

съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на АУАН и НП, като същите са издадени при съблюдаване на императивните законови изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

При проверка на материалната законосъобразност на атакуваното НП, съдът счита, че ИВ. ТР. Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 126, ал. 1 ЗАДС.

Съгласно посочената разпоредба *„На лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза“* се налага съответно административно наказание. От обективна страна по несъмнен начин се установи, че на процесната дата и място И.Д. е държал акцизна стока – процесния нарязан тютюн с общо количество 5.024.79 кг. без да има документ, сред изброените в нормата на чл. 126, ал. 1 ЗАДС, респ. друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. С извършването на посоченото деяние – държане на акцизна стока без съответен документ, доказващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, И.Д. е осъществил от обективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 126, ал. 1 ЗАДС.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя и процесуалния му представител, че в случая не е налице държане на акцизната стока от страна на И.Д., доколкото последният го е оставил само временно в багажника на автомобила си. За да е налице държане по смисъла на чл. 126, ал. 1 ЗАДС е достатъчно нарушителят да осъществи фактическа власт върху акцизната стока, като без значение е продължителността на държането ѝ. В този смисъл е ирелевантно твърдяното обстоятелство, че И.Д. е оставил тютюна в багажника на автомобила си и той е стоял там, докато Д. е на работа. Ирелевантно се явява и намерението, което е имал жалбоподателят във връзка с последващото разпореждане с държания тютюн (в този смисъл е Решение № 6166 от 26.10.2018 г. по адм. дело № 5211/2018 г. по описа на АССГ, II-ри касационен състав). Следва да се отбележи, че твърдението в жалбата, че Д. е искал да предаде тютюна на компетентните органи не

кореспондира с неговите обяснения, вкл. отразените такива в протокола за доброволно предаване, а именно, че е взел тютюна, за да го предаде на жена му за пушене. ЗАДС забранява държането на тютюна като акцизна стока без наличието на съответен документ, като без значение е продължителността и целта на държането му от страна на нарушителя.

Неоснователно се явява и другото възражение на жалбоподателя относно неспазване на изискванията на чл. 6 и чл. 10 от Наредба № 3 от 18.04.2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки, издадена от министъра на финансите. Действително, съгласно посочените по-горе разпоредби от Наредба № 3 от 18.04.2006 г. вземането на проби за целите на контрола върху акцизните стоки се извършва в присъствие на проверяваното лице или негов представител, като се вземат две лабораторни проби за изследване в митническите лаборатории, една контролна проба за съхранение в съответното структурно звено на Агенция „Митници“ и една проба за проверяваното лице или негов представител. От събраните по делото доказателства се установи, че посочените разпоредби не са били спазени, тъй като процесният тютюн е бил приобщен като веществено доказателство в хода на образувано наказателно производство с протокол за доброволно предаване, като е бил изследван впоследствие чрез изготвянето на ФХЕ. Допуснатите нарушения на разпоредбите от Наредба № 3 от 18.04.2006 г. обаче не обуславят недоказаност на „административното обвинение“ в настоящото производство. На първо място, съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 2 НПК, приложима на основание чл. 84 ЗАНН, доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила. В този смисъл, всички факти, относими към съставомерността на процесното административно нарушение, подлежат на доказване с всички допустими доказателствени средства. В настоящия случай измерването на количеството и качеството на предадената от жалбоподателя тревиста маса е било осъществено от компетентно вещо лице чрез изготвяне на ФХЕ, поради което следва да се приеме, че извършеното измерване е обективно и годно. Нещо повече, в случая не са касае за извършена първоначална проверка от страна на органите на Агенция „Митници“ и образуване на административнонаказателно производство, а за образуване по реда на чл. 356, ал. 3 НПК на наказателно производство за извършено престъпление по чл. 234, ал. 1 НК с извършване на първото действие по

разследване - разпит на свидетелите-очевидци. Съобразно разпоредбата на чл. 14, ал. 2 НПК в този случай органите на досъдебното производство са разполагали с възможност да установят чрез всички допустими доказателствени средства дали иззетата стока е акцизна или не. В тази насока е и Решение № 122 от 02.07.2019 г. по н.д. № 521/2019 г. по описа на ВКС, III н.о.: *„В този смисъл неприложим е цитираният от защитата на касатора ред по Наредба № 3 от 18.04.2006 г. за вземането на проби и методите за анализ за целите на контрола върху акцизните стоки, тъй като тя не касае случаите на разследване по НПК, а е само за нуждите на контрола на акцизните стоки“*. Противното становище означава, че винаги, когато първоначално е образувано наказателно производство за извършено престъпление по чл. 234, ал. 1 НК и впоследствие същото е прекратено поради това, че извършеното деяние представлява административно нарушение, деецът не може да носи административнонаказателна отговорност поради това, че разследващите органи не са спазили реда на Наредба № 3 от 18.04.2006 г. Съдът намира този довод на жалбоподателя за юридически неиздържан и неправилен по същество.

По изложените съображения, съдът счита, че по делото по безспорен начин е установено, че предадената от жалбоподателя тревиста маса се явява предмет на административно нарушение по чл. 126, ал. 1 ЗАДС, доколкото представлява тютюн за пушене по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗАДС и като такъв се явява акцизна стока по смисъла на чл. 4, т. 1 от ЗАДС, която подлежи на облагане с акциз съгласно чл. 2, т. 1 от ЗАДС.

Административното нарушение е осъществено виновно при форма на вина пряк умисъл, доколкото жалбоподателят е съзнавал, че държи акцизна стока – тютюн за пушене, без да притежава документ по чл. 126, ал. 1 ЗАДС, съзнавал е общественотоопасните последици от деянието си, като е целял настъпването им. Фактът, че И.Д. е съзнавал, че държаното вещество е тютюн се установява както от обясненията му пред полицейските служители по време на проверката, така и от саморъчните му обяснения, отразени в протокола за доброволно предаване, с който жалбоподателят е предал тютюна на служителите на 06 РУ-СДВР.

За така извършеното нарушение, законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС налагане на глоба в двойния размер

на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лева. От приложената на л. 17 от делото служебна бележка от Агенция „Митници“ е видно, че размерът на акциза за процесния тютюн се равнява на 763.80 лева. Същевременно, обаче, по делото е приложена и изготвена в хода на наказателното производство съдебно-оценителна експертиза, от заключението на която се установява, че дължимият акциз за държаното количество тютюн е в размер на 763.77 лева. Разликата между справката от отдел „Акцизна дейност“ към Агенция „Митница“ и заключението на СОЕ се изразява в измереното количество тютюн, доколкото и при двете заключения са съобразени разпоредбите на чл. 29, ал. 2, вр. чл. 38, ал. 1 ЗАДС, като е прието, че акцизната ставка за тютюн за пушене (за лула и цигари) е 152 лева за килограм. В този смисъл в справката на отдел „Акцизна дейност“ при Агенция „Митници“ е установено количество тютюн от 5.025 кг., докато вещото лице по СОЕ е изследвало тютюн с нето тегло 5.024.79 кг. В случая необосновано в справката от отдел „Акцизна дейност“ е закръглено държаното количество тютюн до третата цифра след десетичната запетая. Съдът приема за правилно становището на вещото лице, изготвило СОЕ, доколкото същото е съобщило надлежно измереното при изготвянето на ФХЕ точно количество на държания от жалбоподателя тютюн – 5.02479 кг., като дължимият акциз за същия се равнява на 763.77 лева (5.02479 кг. x 152 лева), а не 763.80 лева. Съобразявайки гореизложеното, съдът счита, че съобразно разпоредбата на чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС наказанието на жалбоподателя неправилно е определено в размер на 1527.60 лева, доколкото двойният размер на дължимия акциз за държаното количество тютюн е 1527.54 лева (при установен размер на дължимия акциз от 763.77 лева съгласно СОЕ). С оглед на това, съдът счита, че наказателното постановление следва да се измени в санкционната си част, като наложеното наказание „глоба“ се намали от 1527.60 лева на 1527.54 лева.

В случая не е налице „маловажен случай“ на административно нарушение по смисъла на чл. 126б, ал. 2 ЗАДС. Съгласно посочената разпоредба, за да е налице маловажен случай двойният размер на акциза на стоките, предмет на нарушението, не следва да надвишава 100 лева. В случая се установи, че двойният размер на акциза на процесните стоки е в размер на 1527.54 лева, поради което не се касае за маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл. 126б, ал. 2 ЗАДС. С оглед на изложеното,

административнонаказващият орган правилно не е квалифицирал нарушението като такова по чл. 126б, ал. 1 ЗАДС.

Административнонаказващият орган правилно е приложил разпоредбата на чл. 124, ал. 1 ЗАДС, като е отнел в полза на държавата стоката-предмет на нарушението по чл. 126, ал. 1 ЗАДС. С оглед на това обжалваното наказателно постановление се явява законосъобразно и в тази му част.

Предвид всичко гореизложено, жалбата срещу атакуваното наказателно постановление се явява неоснователна, поради което последното следва да се измени единствено в своята санкционна част, като наложеното наказание „глоба“ се намали от 1527.60 лева на 1527.54 лева.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 ЗАНН и предвид направеното изрично искане в хода на съдебните прения от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна, в полза на последната следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Предвид провеждането на едно съдебно заседание и липсата на правна и фактическа сложност на делото, съдът счита, че възнаграждението следва да се определи в предвидения в разпоредбата на чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ минимален размер, а именно 80 лева.

Предвид изхода на делото, жалбоподателят няма право на разноси. Действително, съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Съгласно чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя се присъждат разноси, само ако обжалваният административен акт бъде отменен. В случая не се касае за отмяна – пълна или частична, на обжалваното НП, а само до изменението му в санкционната му част. В този случай не следва да се присъждат разноси в полза на жалбоподателя, като разпоредбата на чл. 144 АПК, препращаща към правилата на ГПК, касае неуредените в АПК случаи, каквато не е настоящата хипотеза, доколкото е налице законова регламентация в чл. 143, ал. 1 АПК. В този смисъл е и Определение от 13.05.2020 г. по КЧАНД № 185/2020 г. по описа на Административен съд-Русе, II-ри състав и Определение № 12679 от 27.09.2019 г. по адм. дело № 8590/2018 г. по описа на ВАС, I-во отд., касаещи идентични на настоящата хипотези. В цитираните определения изрично е посочено, че меродавен за присъждането на разноси в полза на жалбоподателя се явява крайният резултат от оспорването на

административния акт, тоест, дали същият е благоприятен или не за страната по делото, като в случаите на изменение на НП отговорът е отрицателен, поради което и не следва да се присъждат разноски в полза на жалбоподателя. В този смисъл, макар и касаеща разноските за свидетели и вещи лица, е и т. 2, б. „а“ от Тълкувателно решение № 3 от 08.04.1985 г. на ОСНК на ВКС, в която е посочено, че при изменение на НП разноските се възлагат на нарушителя, тъй като последният с виновното си поведение е станал причина те да бъдат направени.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 337, ал. 1, т. 1 НПК, Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 1790/2020 от 01.09.2020 г., издадено от началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ в Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ към ЦМУ, Агенция „Митници“, с което на ИВ. ТР. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1527.60 лева за извършено административно нарушение по чл. 126, ал. 1 от ЗАДС и на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС е отнет в полза на държавата предметът на административното нарушение – 5.025 кг. нарязан тютюн, **в частта** относно наложеното наказание „глоба“, **като НАМАЛЯВА** размера на същото от 1527.60 лева **на 1527.54 лева**.

ПОТВЪРЖДАВА наказателното постановление в останалата му част, в която на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС държаният тютюн е отнет в полза на държавата.

О С Ъ Ж Д А ИВ. ТР. Д. с ЕГН *****, с адрес: *****, да заплати на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ в Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ към ЦМУ, Агенция „Митници“ сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на въззивемата страна по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен

съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____